

[Josiassen.]

komme bort fra. Men hvis det virkelig var Bevæggrunden til, at man paa Færøerne var gaaet bort fra Jagten om Søndagen, kunde jeg forstaa det. Det er det imidlertid ikke. Ministeren erkendte, at ogsaa Erhvervsjagt kunde drives om Søndagen. Men netop under Hensyn hertil synes jeg ikke, man skulde have forbudt den. I Tilfælde af, at der skulde finde Overtrædelser af Loven Sted, findes der jo i § 27 ret skrappe Bestemmelser om Tillægsbøder paa helt op til 30 Kr. for et Stykke Vildt, og det er jo en ret kraftig Tillægsbøde. Det, jeg mest nærer Frygt for, er, at man krænker Erhvervet deroppe. Ja, jeg kender ikke Befolkningens Villie i saa Henseende, men jeg ved dog, at der er mange Smaakaarsfolk deroppe, saavel som der er Smaakaarsfolk hernede, som er interesserede i at bevare Jagten ogsaa om Søndagen, navnlig under Hensyn til, at den er et Led i Erhvervslivet. Det ærede Medlem for 7de Kreds anførte, at en af de vigtigste Grunde var den menneskelige Følelse, og jeg siger: Al Ære og Respekt for denne Følelse, vel at mærke, naar man ikke krænker Erhvervslivet i nogen Henseende. Det er ud fra disse Betragtninger, for at vare imod, at man krænker Erhvervslivet, jeg har draget dette Spørgsmaal frem.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) omtalte et Spørgsmaal, som for mig er af Interesse. Det angaar Bestemmelsen i § 7 om Bekendtgørelsen vedrørende forskellige Forhold, et Spørgsmaal, som jeg omtalte i Forbindelse med en anden Sag forleden Dag. Jeg finder, ligesom det ærede Medlem, at der er noget meningsløst i, at Bekendtgørelser skal forbeholdes en enkelt Avis paa Færøerne, den saakaldte autoriserede Avis. Der er ikke tale om Dagblade, for det findes der ikke deroppe, men der findes 3 Aviser, og de kunde med lige stor Ret, synes jeg, kræve at faa de Bekendtgørelser.

Nu er der jo slaaet til Lyd for, at Lovforslaget skal i Udvalg, og dér kan der naturligvis blive Lejlighed til at røre ved saadanne enkelte Ting.

Godskesen: Som jeg nævnte før, giver saavel den færøske Jagtlov af 1897 som vor almindelige Jagtlov af 1922 kun Administrationen Hjemmel til at lempe Fredningsreglerne paa enkelte nærmere bestemte Punkter. For saa vidt der er Spørgs-

maal om at indføre tilsvarende Regler i det foreliggende Lovforslag, er jeg fuldkommen villig til at forhandle derom; men det, som Ministeren foreslaar, er jo, at der skal gives Kongen og Lagtinget Hals- og Haandsret, vel ikke over den hele Lov, men over Fredningsreglerne ganske i Almindelighed, og dette kan jeg ikke gaa med til. Jeg skal tillade mig at minde om, at den Bestemmelse i Lovforslaget om Arbejdsstridigheder, som jeg for nogle Dage siden kritiserede her i Tinget, havde ganske den samme Karakter som den Bestemmelse, der nu foreslaas af den højtærede Minister, og med Hensyn til Loven om Arbejdsstridigheder har det høje Ting jo allerede fulgt min Opfattelse gennem sin Afstemning ved anden Behandling. Jeg kan ikke tænke mig, at det høje Ting i Løbet af faa Dage ganske skulde have skiftet Standpunkt med Hensyn til et saadant konstitutionelt Spørgsmaal som det, der her foreligger. Jeg maa derfor fastholde mit Ønske om, at den paagældende Bestemmelse ændres, og maa fastholde, at Lovforslaget gøres til Genstand for Forhandling i et Udvalg; men som jeg før nævnte, vil jeg dér være ganske overordentlig forhandlingsvillig.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at hvis vi vil gøre os noget som helst Haab om at bevare en Vildtbestand her i Landet, naar Godserne bliver udstykket, vil vi blive nødt til at gaa til Bestemmelser om Fredning og Værn for Vildt i et helt andet Omfang end hidtil. Der hører ikke megen Forudseenhed til at sige, at ellers kan vi imødesee den Dag, da der ikke er mere tilbage af det, og hvis man saa vil have det igen, maa man indføre det paa ny andre Steder fra, hvis det er muligt.

Til det ærede Medlem for 7de Kreds vil jeg sige, at jeg opfatter de af Lagtinget her indstillede Fredningsbestemmelser og Værnebestemmelser som Udtryk for, at Lagtinget har en meget anerkendelsesværdig Forstaaelse af Nødvendigheden af at bevare Dyrebestanden, navnlig Fuglebestanden, paa Færøerne. Jeg har blot udtalt min Betænkelighed ved, at man lempe Fredningsbestemmelserne for Lomvien, og nu oplyser det ærede Medlem mig om, at det er en Strid mellem de fangstberettigede paa Fjeldene og Jægerne, der jager paa Søen, som har ført til denne Indskrænkning i Fredningsbestemmelserne. Det gør mig yderligere betænkelig ved at